

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού:
 Έτησίαν... 15
 Εξαμηνίαν... 8
 Τριμηνίαν... 5
 Αι συνδρομαί πληρωτέαι εις
 δέκα μέρη, ετησίως και
 γράμματα της βουλ. τραπεζής
 δι' αποστολὴν ἐπὶ αὐτοῖς.
 Τα γραφεία της «Ὀδησσοῦ»
 ἐν τῷ α. κτηματι. Ἀριθ. 534.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑ ΧΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ὅστις
 Ἐν τῇ 2ῃ...
 Ἐν τῇ 3ῃ...
 Ἐν τῇ 4ῃ...
 Διὰ διαρκείας ἀγγελιαρχίαν
 ἰδιαιτέραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσοῦ»
 ἀποστελλόμενα χειρόγραφα
 δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προε-
 λέσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα
 δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ
 τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται
 ὡς ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

X. A. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσοῦ».

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΤΟ ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ
ΖΗΤΗΜΑ

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπηύθυνεν εἰς τὰς δυνάμεις διακοίνωσιν, δι' ἧς ἐπικαλεῖται τὴν παρέμβασιν αὐτῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Ρωμανίαν ἐρίδι. Δυστυχῶς ἡ Εὐρώπη, διαίρεθείσα εἰς δύο στρατόπεδα, ἐγένετο ἀνίκανος πρὸς λυσitelῆ ἐπίδρασιν καὶ εἰς τὰ ζητήματα ἐπὶ ἐκεῖνα, ἐν οἷς δὲν πρόκειται περὶ μεγάλων πολιτικῶν συμφερόντων, ἀλλὰ περὶ θεμελιωδῶν ἀρχῶν δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ δικαίου. Ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις προέβη ἤδη, κατὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς προστασίας τῶν ἐν Ἑλλάδι Ρωμάνων ὑπηκόων, εἰς φιλορρωμανικὴν ἐκδήλωσιν. Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑξωτερικῶν Βριν ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν Κουρτοπάσην εἰς Βουκουρέστιον· «Εὐτυχεῖς λογίζομαι ἑαυτοὺς ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὴν ἐνδειξὴν ταύτην τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ μαρτυροῦντες ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὴν ζωηρὰν ἡμῶν φιλίαν πρὸς τὴν Ρωμανίαν». Οἱ σοβαροὶ ἐχλεύασαν πολυλάκις τὴν ἀξίωσιν τῶν Ρωμάνων ὅτι καταγονταὶ κατ' εὐθείαν γραμμὴν παρὰ τοῦ Τραϊανοῦ.

Ἀλλὰ πολιτικῶς ἡ ἀμφισβήτησις αὐτῶν αὐτὴ καταγωγὴ, ἀπέβη αὐτοῖς ὠφελιμοτάτη. Εἶναι γνωστὸν πόσον συνέλεσεν εἰς τὴν πρὸς τὴν Μολδοβλαχίαν εὐμένειαν τοῦ φρύσει πρὸς ὄνειροπολήματα ἐπιρεποῦς Ναπολέοντος Γ' ἡ ἰδέα τῆς ἀλληλεγγύης τῶν λατινικῶν γενῶν, ἀπὸ τινος δὲ καὶ ἡ ἰταλία θαυπεῖ κατὰ πάντα τρόπον τοὺς παρὰ τὸν Ἰστρον ὑποθετικούς ὁμαίμονος. Δυστυχῶς καὶ ἡ ἐν Ἀγγλία κοινὴ γνώμη, δείκνυται μέχρι τοῦδε ἐφεκτικὴ πρὸς τὰ καταπατηθέντα ἑλληνικὰ δίκαια.

Ὁ βιενναῖος ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» ἔσπευσε πάλιν νὰ τηλεγραφήσῃ εἰς Λονδίνον τὰ συνήθη παραληρήματα, ὅτι δηθεν ἡ Ἑλλὰς ὑπῆκουσεν εἰς «ρωσικὰς ἐισήσεις» ὥσει ἐχρημάτισεν ἡ Ἑλλὰς ποτε νευρόσπαστον τῆς μίας ἢ τῆς ἄλλης ἐν Εὐρώπῃ ἰσχυρᾶς δυνάμεως ἐξ οὗ καὶ δὲν χαίρει τὴν εὐνοίαν οὐδεμίας ἐξ αὐτῶν, ὅτι ὁ Τρικούπης ἠσπασθὲν τὰς μεθόδους τοῦ Σίσκην ὅτι ἡ Ἑλλην. κυβέρνησις ζητεῖ ἀντιπερισπασμὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὅπως ἀποστρέψῃ τὴν προσοχὴν ἀπὸ τῆς ἐλευσίνης καταστάσεως τῶν πραγμάτων κατ' οἶκον, ἀλλὰ ὅτι

ἡ ρωμανικὴ κυβέρνησις δὲν θὰ ἐνδώσῃ εἰς «ἐκφοβισμὸν». Ἡ Ἑλλὰς, γράφει, ἠδύνατο νὰ μετέλθῃ, ὑπεροπτικὸν ἦθος πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, διότι ἦτο γνωστὸν ὅτι ὁ κ. Σταμπούλωφ ἐπεθύμει ν' ἀποφύγῃ πᾶσαν ἐρίδα πρὸς γείτονα κράτη, τόσον δ' εὐκόλως ἐπετευχθῇ ἰκανοποίησις ἐν Σοφίᾳ ὥστε ν' ἐνεκεν τῆς δυσχεροῦς θέσεως τῆς ἡγεμονίας. Ἀλλὰ πρὸς τὴν Ρωμανίαν τὰ πράγματα ἔχουσιν ἄλλως.

Ἐκ τῶν πληροφοριῶν τούτων ἀποπλανηθεὶς πιθανῶς ὁ Λονδίνιος «Χρόνος» ἔγραψε μακρὸν κύριον ἄρθρον ἐν ᾧ ἐπὶ τὸ σωβινιστικώτερον ἐκθέτων τὰ πράγματα προσπαθεῖ νὰ μειώσῃ τὴν σημασίαν τῆς ἑλληνο-ρωμανικᾶς ρήξεως, παραβλέπει τὰ καταπατούμενα ἑλληνικὰ δίκαια, προπηλακίζει τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν ἀνῶμαλον αὐτῆς ἐσωτερικὴν κατάστασιν, ἀθετεῖ δὲ προφανῶς ἐγκυρωτάτην διαθήκην δηλοῦσαν τὰς τελευταίας θελήσεις ἀνδρὸς Ἑλληνος μογήσαντος κατὰ τὰ νεανικά του ἔτη ὅπως φανῇ εὐεργέτης τῆς πατρίδος του ὡς μαρτυροῦσι τὰ ἀριτρεπῆ αὐτοῦ καὶ ἀθάνατα τῆς παιδείας τέμενη καὶ τόσα ἄλλα ἔθνικα καθιδρύματα διατυροῦντα τὸ ἔθνικόν ἀσβεστον πυρ, ὅπερ ἐθέρμαινε τὰ στήθη τῶν Ζάππα. Τοῦτο εἶναι ἀρκοῦσα ἰκανοποίησις διὰ τὴν Ἑλλάδα ἥτις εἰς τὸ προσηρθὲν διάβημα προέβη οὐχὶ χάριν τινῶν ἑκατομμυρίων, ἀλλὰ πρὸς συντήρησιν τοῦ γοήτρου τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς.

ΤΑ ΛΕΥΚΑ ΟΡΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΚΑΙ

ΤΑ ΣΦΑΚΙΑ

«Ὁ ὀλιγάριθμος λαὸς τῶν ἐκπαλαί πεφημισμένων καὶ ἡρωϊκῶν Σφακιανῶν ἀνήκει ἀναμφιβόλως εἰς τοὺς σημαντικωτάτους τῆς οἰκουμένης συμπάσης, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ὁμοία πρὸς τὰς Ἀλπεὶς χώρα αὐτῶν».

Ταῦτα ἔγραψε τῷ 1877 ὁ πρό τιμῶν μνημῶν ἀποθανόντων φιλέλληνας καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου Franz von Locher, ὅστις εἶχε περιέλθει ὁλοκληρὸν τὴν Κρήτην ὡς καὶ τὰς πλείστας τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν νήσων καὶ ἐδημοσίευσεν ὑπὸ πνεῦμα εὐμενέστατον διὰ τοὺς Ἕλληνας δύο λαμπρούς, γλαφυροὺς τομίσκους τῶν ἐντυπώσεων, ὅς ἀπεκομίσαντο ἐκ τε αὐτῶν ὡς καὶ ἐκ τῶν Ὀρεινῶν παραλί-

ων. Τὰ ἀξιόλογα ταῦτα βιβλία διεξήλθον πολλάκις οὐ μόνον, ἐφ' ὅσον διέμενον πρότερον ἐν Ὀρέῃ καὶ ἐπραγματοῦντο περὶ τῶν παραλίων αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς μετέπειτα χρόνους, καθ' ὅσον ἠτύχησα νὰ διατρέψω ἐπὶ δύο ἔτη ὡς καθηγητὴς ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου, καὶ μάλιστα τὸ πρῶτον ἔτος ἐν αὐτῇ τῇ Κρήτῃ, περὶ ἧς ἀποκλειστικῶς πραγματεύεται ὁ ἕτερος τῶν τομίσκων τούτων. Κατὰ τὰς καθ' ὅλον ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐορτῶν τῶν διακοπῶν ἐκτεταμένως ἐκδρομὰς μου ἀνὰ τὴν Κρήτην, συνοδευόμενος πάντοτε σχεδὸν ὑπὸ λαμπροῦ φίλου περιπατητικοῦ τοῦ ἐκ Σφακίων ἱατροῦ κ. Ι. Συγγελάκη, ἔφερον μετ' ἐμοῦ ὡς μόνον ὁδηγὸν τὸ βιβλίον τοῦτο, τῇ βοήθειᾳ τοῦ ὑποίου, ὡς καὶ διὰ τῶν ἀπὸ ὀνόματος ἀφηγήσεων τοῦ τε ἱατροῦ καὶ τῶν οικείων αὐτοῦ ἡδυνήθη ἐπαρκῶς νὰ σπουδάσω τὰ τε ἦθη καὶ ἔθιμα ὡς καὶ τὴν χώραν τῆς Κρήτης, συμπληρῶν ὅσα δὲν ἠδύναμαι νὰ ἴδω ἰδίως ὁμασι διὰ τῆς μελέτης τοῦ συγγράμματος τοῦ φιλέλληρος Γερμανοῦ καὶ διὰ τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ φίλου ἱατροῦ. Οἰκοθεν ἐννοεῖται ὅτι τὰ ἀνυπότακτα καὶ περίπυστα Σφακιά ἦσαν συχνότερον ἢ ὑπόθεσις, περὶ ἣν περιεστρέφετο ὁ λόγος, καὶ διὰ τὴν φήμην τῶν καὶ διὰ τὴν ἐκείθεν καταγωγὴν τοῦ κ. Συγγελάκη, ὅστις τότε διέμενεν οἰκογενειακῶς ἐν Μεραμβέλλῳ ὡς ἐγώ. Ἐκ τῶν πολλῶν ἐκεῖνων περὶ Κρήτης ἐπεχειρήσα σήμερον ν' ἀναγράψω ὀλίγα σχετικά περὶ Σφακίων καὶ Λευκῶν Ὀρέων παρακινήσεις ὑπὸ τῆς προσφάτου τῶν ἐφημερίδων εἰδήσεως, καθ' ἣν οἱ ὑπερήφανοι καὶ γενναῖοι Σφακιανοὶ προσκληθέντες ὑπὸ τε τοῦ πολιτικοῦ διοικητοῦ τῶν καὶ τοῦ τῆς χωροφυλακῆς, ἵνα ἐκφράσωσι τὰ παράπονά των καὶ παύσωνται ἐπιτιθέμενοι ἀπήντησαν ὅτι μόνον μετὰ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ δέχονται νὰ συνεννοηθῶσιν ἐφ' ᾧ καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Σφακιά ἐπὶ πολεμικοῦ πλοίου ὁ ὑποδιοικητὴς Τζώρτζης πασσάς.

Κατὰ τοῦ ὀρεινοῦ ἐκείνου φρουρίου τῶν Σφακιανῶν συνετρίβησαν πάντα τὰ ἱστορικὰ ρεύματα τῶν ἐπιδρομῶν, τὰ ἀποπειραθέντα νὰ ὑποδουλώσωσι καὶ καταθλίψωσι τὸν ἀγέρωχον τῆς Κρήτης λαόν. Εἰς πᾶσαν ἀπόπειραν ἡ τε χώρα καὶ οἱ κάτοικοι ἐπανήρχοντο εἰς τὴν προτέραν ἀκμὴν καὶ εἰς τὸ ἀτίθασον τοῦ χαρακτῆρος των. Τὶς οἶδε δὲ, ποίαν ἀκόμη σημασίαν θὰ προσλάβῃ καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ὁ ὀλίγος τῶν Σφακιανῶν λαὸς μετὰ τὰ ὀχυράματα τὰ ἐγερθέντα περὶ τὴν χώραν τῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων;

Ἡ ὀρεινὴ τῶν Σφακιανῶν χώρα ἔχει ὕψος 8,100 ποδῶν. ἐφ' ἣ ἰδὴ ἐν τῷ μέσῳ μετρεῖ 8,060 καὶ τὸ Λασιθίον ἐν τῇ ἀνατολικῇ Κρήτῃ 7,100 πόδας.

Πρὸς νότον ἡ παραλία τῶν Σφακίων ἐκτείνεται εἰς ἀπόστασιν ὀκτὼ ὠρῶν καὶ σχηματίζει ἀκριβῶς, τὴν χορδὴν τῆς στερᾶς τοῦ ἡμικύκλιον εἶναι συνελκυσμένη στεφάνῃ ὀρέων ὕψους 6,000—8,000 ποδῶν, τὰ ὅποια χαμηλοῦνται ἀποτόμως μόνον ἐγγύτατα τῆς θαλάσσης. Τὰ ὄρη ταῦτα τὰ ὅποια βλέπει τις ἀκόμη καὶ ἐκ τοῦ μέσου τῆς Κρήτης ν' ἀπαστράπτωσιν ὑψηλὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἐκ λευκότητος ὀνομάζονται «Λευκὰ Ὀρη» ἐνεκεν τῶν ἐπ' αὐτῶν σχεδὸν διαρκῶν χιόνων καὶ τοῦ ἀσβεστοῦς τῆς φύσεως των συγχρόνως δὲ λέγονται καὶ «Σφακιά» ὡς ἐκ τῆς ἑδρας τῶν Σφακίων· μολονότι κυρίως ἑδρα αὐτῶν εἶναι τὸ Βάμον.

Ὅλον τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ὀρεινῆς ταύτης στεφάνης δὲν ἀποτελεῖται ἐκ κοιλάδων, ράχων καὶ ὀροπεδίων, ἀλλ' εἶναι ἀπλῶς εἰς μέγας ὄγκος λίθινος, ἐφ' οὗ μόνον εἰς τὸ μέρος ἐνθα κατέρχεται πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐσχηματίσθησαν σὺν τῷ χρόνῳ αὐλακές τινες ὑπὸ τῶν χιμαρῶν. Εἰς τὸ ἀνώτατον ὕψος, ἐνθα διακρίνονται τέσσαρες κορυφαὶ δὲν δύνανται ν' ἀνέλθωσιν οὔτε ζῶα οὔτε ποιμένες. Ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλην τὴν λοιπὴν βραχὺν ταύτην ἐκτασιν εἰς ἀπόστασιν μήκους ἐξ ὠρῶν καὶ πλάτους τεσσάρων ὑπάρχουσι κυρίως μόνον τρία μέρη, ἐφ' ὧν δύνανται ὁπῶς δῆποτε νὰ κατοικήσωσιν ἄνθρωποι, τὰ ὀροπέδια Ἀσκύφου, Καλικράτης καὶ Ἀναπόλεως, ἀφ' ἧς κατερχόμενός τις πολύστροφον χαράδραν ἀπαντᾷ τὰ κυρίως Σφακιά. Πρὸς δυσμὰς τῆς ἐξ ὀρέων ταύτης στεφάνης εὐρίσκεται τὸ ὀροπέδιον Ὀμαλὸν πρὸς δὲ ἀντολίαν τὸ τῆς Κράτης, ἀμφότερα ἀκατοίκητα τὸν χειμῶνα διὰ τε τὸ ὕψος καὶ τὸ ἐλῶδες αὐτῶν.

(ἀκολουθεῖ).

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΓΝΩΜΗ

ΕΠΙ

ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

«Ὁ νέος περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμος ἐξακολουθεῖ εἰσέτι προξενῶν οὐκ ὀλίγον ὀρυζὸν καὶ ταραχὴν, δύναται τις δὲ εὐλόγως νὰ εἴπῃ ὅτι αἰτία τούτου εἴμεθα ἡμεῖς αὐτοὶ καὶ ἰδίᾳ τινὲς τῶν ἡμετέρων ἐφημερίδων. Δὲν εἴμεθα φανατικοὶ οὐδὲ σωβινιστᾶι ἵνα μεροληπτῶμεν καὶ ἐθελουφλῶμεν, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἂν καὶ μετὰ λύπης, δὲ δυνάμεθα ἢ νὰ κατακρίνωμεν τὴν συμπεριφορὰν τῶν κ. κ. συντακτῶν βουλγαρικῆς τινος ἐφημερι-

δὲς συμπεριφορὰν ἂν ἀγαπάτε, ἢ πῶς δυνατόν μὲν νὰ ἐκλαμβάνεται ὡς ἀγγελική, δὲν εἶναι ὅμως συγγνωστόν, πολλὸ δὲ περισσότερο πατριωτική. Καὶ τῇ ὄντι, ἂν κρίνωμεν τὰ πράγματα ἀνθρωπίνως θὰ εὐρεθῶμεν πρὸ τοῦ δολιχισμού πῶς θηλ. οἱ συντάκται οὗτοι, ἄλλως τε ἀνεπτυγμένοι, καὶ δεδοκιμασμένοι ἐν τῇ πρακτικῇ βίῃ κλείωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸ ἀριδίων γεγονότων καὶ δὲν βλέπωσι πῶς πολιτεύεται ὁ σοβαρὸς τύπος, καὶ ἐν γένει οἱ ἄνθρωποι εἰς τὰ ἄλλα κράτη καὶ μάλιστα τὰ χριστιανικά, ποικιμένων περὶ ὑπερασπίσεως τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς κυβερνήσεως καὶ διαφυλάξεως τῶν συμφερόντων, προκειμένου δὲ περὶ ἐφαρμογῆς κυρωθέντος ἡθ. νόμου, ἀναλαμβάνουσι διὰ τοῦ φύλλου τῶν νὰ υποβιβάζωσι πᾶν ἱερόν ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῶν συμφερόντων ἡλ. κ. ν. αἰ. ω. ν. ἢ μ. ω. ν. ἢ χ. ὁ ρ. ω. ν. ἢ ὁ δ. ω. ν. καὶ ὅτι νὰ π. ο. τ. ε. εἴδωμεν καὶ οὕτως εἰ δυνατόν θὰ μᾶς ἐνέγκον, κατὰ τὴν παροιμίαν «Σὲ μὲν ἰδοὺ τὰ λῆγ' ἄνερ οὐ».

Αναγνωρίζομεν οὖν καλὸν θὰ ἦτο ἂν ἐγενήτο ὁ ἄνθρωπος ἄγ. ο. ε. ! Αἰσθανόμενος ὅμως ὅτι ὅφει τοῦ ἐναντίου, ἐπεται ὅτι ὀφείλομεν νὰ φροντίζομεν δι' ἑαυτοὺς ἕκαστος ἵδμεν ὅτι ἐπιθυμοῦμεν νὰ διαγώμεν γυμνοὶ καὶ τετραχιλισμένοι ἐμταξόμενοι καὶ ὅτι ὑπὸ τῶν παιδίων. Τριακτὴ εἶναι ἡ ζωὴ μας, ὅστις δὲ τοῖμα νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ἐναντίον, ὁ τοιοῦτος ἢ οὐδὲν ἐγγίζει ἢ χεῖ ἀσκόπως ἐθελουσιγῶς ! Τοῦτο εἶναι τὸ μόνον ἀληθὲς συμπέρασμα ἐν τῇ κόσμῳ τὸ ὅτι οὐδὲν ἔσπευε νὰ φαίνεται δύσκολον εἰς τοὺς βιβέντας συντάκτας. Ἡ ἡθική μᾶς ἀπαγορεύει νὰ οἰκιστοῦμεθα τὰ ἄλλα κράτη, ἀλλ' ἡ ἀνθρωπότης μᾶς ἐπιβάλλει νὰ διατηρώμεν τὰ ἡμέτερα. Τέλος ἕκαστος εἶναι κύριος τῶν ἰδεῶν καὶ πεποιθήσεών του. ἀλλὰ προκειμένου περὶ διασώσεως τῆς ἀτομικῆς τιμῆς, τῆς τιμῆς τῆς πατρίδος, τότε αἱ χωριστικαὶ τάσεις καὶ ἡ κηλίδωσις τῆς πατριωτικῆς τιμῆς ἐνεκα ἀτομικῶν λόγων, δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ἔργα ἀξέπαινα.

Καὶ τῇ ὄντι τί προσέκοιεν ἐξ ἐνδὲ δημοσιογραφικοῦ ἄρθρου ; Τὸ εἶδομεν ! Ἐδόθη ἀφορμὴ ὥστε ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς τύπος νὰ ἐγείρῃ κατ' ἡμῶν σιωποφορίαν, καὶ νὰ ἐκφράσῃ τοιοῦτους χλευασμοὺς καὶ ὕβρεις, ὥστε ὁ ὁλίγον γνωρί-

ζων αὐτοὺς καὶ τὴν ἀληθινὴν φύσιν τοῦ ζητήματος, δικαίως θὰ ἐφάντασθαι ὅτι εἰστέλλομεν ἐν μ. ε. σ. α. ε. Α. θ. ἡ. ν. α. ε. καὶ ἐπετέθη μ. ε. ν. ἂν ἡ λ. ε. ω. σ. καὶ τ. α. τ. ω. ν. καὶ τ. ο. ἰ. κ. ω. ν. α. ὁ τ. ἡ. σ. ! ! Καὶ αὐτοὺς δὲ ὁ συντάκτης τῆς Ἑλλην. Ε. φ. η. μερῖδος «Φιλίππουπολις», τόσῳ τοῖμα ἔσφενδόνησε τὸ φρικτὸν πρὸ τῶν πυροβολίων τοῦ κατὰ πᾶν τὸς ἡμετέρου, ὥστε ἄνευ συστολῆς καὶ δι' ὑποβόλου μέσου—ἰδιώμα μόνον τοῦ θυξάντικου καὶ τῶν αὐταρεσκυμένων τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἀπεκάλυψε τὸν ὑπουργὸν τῆς παιδείας «δ. λ. α. κ.», ἐπίσης καὶ τὸ πατριαρχεῖον τὰ μύνηα καθ' ἡμῶν ἐπνευσε, καὶ αὐτὴ δὲ ἡ Ἑλλην. κυβερνήσις μεθ' ὅλην τὴν οἰκονομικὴν αὐτῆς ἐξάντησιν καὶ διασφορὰν τοῦ κράτους τῆς, μᾶς ἔδειξε τοὺς «γρόνθους» ἀναμνησμένη εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ἡμῶν ὑποθέσεις. Τὸ τοιοῦτον ἦτο ἐπόμενον ! Διότι ἀφ' ἡμῶν οἱ ἴδιοι «ἐξ ὁρ. ὁ τ. τ. ο. μ. ε. ν. τ. ο. ὁ. σ. ὁ φ. θ. α. λ. μ. ο. ὁ. σ. μ. α. ε. σ.» δι-ατί ὁ ἐχθρὸς νὰ μὴ δράττεται τῆς εὐκαιρίας νὰ μᾶς «κ. ὁ. π. τ. ἡ. ν. κ. ε. φ. α. λ. ἡ. ν.» ; Ἰδοὺ ποῦ ἐγκρίται τὸ λάθος ἐκείνων περὶ ὧν ὠμιλοῦμεν, οὗτοι δὲ ἂν πράγματι εἰσὶ φρόνιμοι καὶ μὲ καθαράν τὴν συνείδησιν, ὥς τοὺς ὑποθέτωμεν, ἔπρεπε νὰ μετανοήσωσι πικρῶς διὰ τὸ σφάλμα τῶν !

Ἀς παραβάλλωμεν ἤδη τὸν νόμον ἐκ παραλλήλου μὲ τὰ διαδήματα τῶν παρ' ἡμῖν Ἑλλ. κοινοτήτων. Ἐν ταύτῃ πρόκειται μόνον περὶ τῶν Ἑλλήνων τῶν μὴ συμμορφωμένων μὲ τὸν ρόλόν τῶν ἐνεστέλων πραγμάτων, καὶ λησμονούντων ὅτι τὸ μέχρι τῆς χθὲς θῆμα τῶν, εἶναι σήμερον ὁ κύριος τῶν οὐχὶ ἐννοεῖται ἄνευ ἐξαιρέσεως. Πρὶν ἢ ὅμως ἀποφανθῶμεν προτείνομεν ὅρον τινὰ καθ' ὃν ἐπιθυμοῦμεν ἵνα οἱ συμπατριῶται ἡμῶν Ἑλληνες ὀφείλουσι νὰ ὁμολογήσωσιν εἰλικρινῶς ἂν οὐχὶ πρὸ τοῦ κόσμου τοῦλάχιστον πρὸ τῆς συνειδήσεως αὐτῶν «Πάν ὅ,τι λέγομεν εἶναι καθαρὰ ἀλήθεια, ἢ ἐξ ἐθνικοῦ φανατισμοῦ ἐμπνεόμενοι ὀμιλοῦμεν λόγους μὴ συνάδοντας πρὸ ἀνθρωπότητι καὶ τῇ δικαίᾳ ; Προκαλοῦμεν δὲ τοὺς Ἑλλήνας ὅπως ἀποφανθῶσιν αὐτοὶ ἢ ἡμεῖς πταίμεν, καὶ νὰ φαντασθῶσιν ἑαυτοὺς μὲν εἰς τὴν θέσιν μας, ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ ἑαυτῶν θέσει. Τοῦτο δὲ ἀπᾶς δοθέντος ὡς προλόγου προβαίνομεν εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ζητήματος. Καὶ ἐν πρώτοις ἡ-

το ἀνάγκη νὰ ψηφισθῇ ὁ περὶ δημοσίας ἐκπαιδεύσεως νόμος ἐν τῇ παρούσῃ ἐποχῇ ; Οὐχί ! ἀπαντῶμεν ὡς πρὸς τὸν ὅτι αὐτοῦ ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν ὑπὸ ἐθνικὴν ἐποψιν. Καὶ ἰδοὺ διατί ! Ἐν τῇ χώρᾳ μας ζῶσι 50-60 χιλιάδες Ἑλλήνων, ἐὰν δὲ πάντες οὗτοι ἦσαν ἐκκατομυριοῦχοι καὶ τοσοῦτον θερμοὶ ποτριῶται ὥστε νὰ θυσιάσωσι καὶ περιουσίαν καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν πρὸς διάσωσιν τοῦ ἐθνικοῦ τῶν, οὐδὲν θὰ ἠδύναντο νὰ πράξωσι καθόσον πᾶσα αὐτῶν πάλῃ καὶ προσπάθεια, θὰ ἦν ἀπώλεια χρόνου ! Οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ Ἕλληνες ὁμοιάζουσιν πρὸς λέμβον πανταχόθεν δερομένην ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν κυμάτων ἢν οὐδεὶς δύναται νὰ σώσῃ τοῦ νὰ καταποντισθῇ ὑπ' αὐτῶν. Αἱ περιστάσεις ἢ κατὰστασις τῶν πραγμάτων, ἢ γεωγραφικὴ ἀπόστασις τῆς Βουλγαρίας ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ τέλος ἢ πλειονότης τοῦ ἡμετέρου στοιχείου καὶ ἡ ἐθνικὴ ζωτικότης πολλὸ ἐνωρίτερον θὰ ἐπιτελέσωσι τὴν προσδοκωμένην μεταβολήν, ἢ ὁ νόμος οὗτος. Οὐ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει ἀναφέρομεν τὸ ἀδιαφειλονόητων γεγονότος ὁ ἔχουμεν πρὸ ὀφθαλμῶν ἡμῶν «Τὴν ν. π. α. ρ. α. κ. μ. ἡ. ν. τ. ω. ν. Ἑ. λ. λ. ἡ. ν. ἰ. κ. ω. ν. κ. ο. ν. ο. τ. ἡ. τ. ω. ν.», ἀπὸ τῆς ἐλευθερώσεως καὶ ἰδίως ἀπὸ τῆς ἐνώσεως καὶ ἐντεθῆναι.

(Ἐκ τῆς «Σφομποδᾶς».)

(Ἐπεται τὸ τέλος)

EEE	II	Δ	II	II	ΣΣΣΣ	EEE	II	ΣΣΣΣ	
E	II	ΔΔ	II	II	Σ	E	II	Σ	
EE	II	ΔΔ	II	II	Σ	EE	II	Σ	
E	II	Δ	Δ	II	II	Σ	E	II	Σ
EEE	II	ΔΔΔΔ	II	II	ΣΣΣΣ	EEE	II	ΣΣΣΣ	

Κατὰ τὸν ἐν Σοφίᾳ ἀνταποκριτὴν τῆς ἀγγλικῆς «Σημαίας» ἡ σημασία τοῦ ζητήματος τῶν Ἑλλ. σχολείων ἐμεγαλύνθη ἀμέτρως ἐν Αθήναις διότι κατὰ τοὺς ἐπισήμους πίνακας, εἰς μὲν τὰ Ἑλλ. σχολεῖα τῆς Ἀν. Ρωμυλίας ἐφοίτων πέρυσιν ἐν ὅλῳ 3043 ἄρρενα καὶ 873 θήλεα, εἰς δὲ τὰ τῆς κυρίως Βουλγαρίας 473 ἄρρενα καὶ 292 θήλεα. Νομίζομεν, ὅτι οἱ ἀριθμοὶ αὗτοι δὲν εἶναι ἀκριβεῖς καὶ ὅτι οἱ Ἑλληνόπαιδες οἱ φοιτῶντες εἰς τὰ Ἑλλ. σχολεῖα τῆς Β. καὶ Ν. Βουλγαρίας ὑπερβαίνουν πρᾶγματι τοὺς ὁ κ. τ. α. κ. ἰ. σ. χ. ἰ. λ. ἰ. ο. υ. σ. Οἱ δὲ ἡ γνῶμη τοῦ ἀνταποκριτοῦ ἐπὶ τῆς στατιστικῆς τοῦ ὑπουργείου εἶναι ἀνακριδής, ἀπόδειξις ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων μαθητῶν τῆς

κυρίως Βουλγαρίας ἀνέρχεται εἰς 765 ἐν ᾧ εἶναι γνωστὸν ἐκ τῆς λογοδοσίας τοῦ προέδρου τῆς Εφορείας τῶν Ἑλλ. ληνικῶν σχολείων Βάρνης κατὰ τὴν λήξιν τοῦ παρελθόντος σχολ. ἔτους γενομένην, ὅτι ἐν τοῖς Ἑλλ. σχολείοις τῆς πόλεως ἡμῶν ἐφοίτησαν μαθηταὶ ἐγγραφέντες ἐν τοῖς μητρώοις ἄρρενες μὲν 466, θήλεις δὲ 681 ἦτοι ἐν συνόλῳ μαθηταὶ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν χίλι οἱ ἐκατὸν τεσσαράκοντα ἐπτὰ, ἐξαιρουμένων τῶν φειτῶντων ἐν τοῖς τιδε κακέισε οἰκοδιδασκαλείοις καὶ τῶν μαθητῶν τῶν Ἑλλ. κοινοτήτων Βαλτοκίου, Καθάρνης ἀριθμουσῶν περὶ τοὺς 350 μαθητὰς ἀμφοτέρων τῶν φύλων, Δοβριτσίου, Ρουστουκίου καὶ λοιπῶν.

Ἀπὸ τινων ἡμερῶν φήμη κυκλοφορεῖ ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας κ. Ζήβκωφ, ἔδωκε πλέον ὀριστικῶς τὴν παραίτησιν τοῦ ἱγ. ὅμως δὲν ἐγένετο δεκτὴ ! Τὴν φήμην ἀναγράφει καὶ ἡ «Boulgarie» μετ' ἐπιφυλάξεως, διότι λέγει, δὲν δύναται νὰ παραδεχῇ ὅτι «ἡ Ἑλληνικὴ διακοίνωσις δύναται νὰ ἔχη ὡς ἀντικτυπον τὸν διαμελισμὸν τοῦ ὑπουργείου».

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἡγεμὴν Φερδινάνδος κατὰ τὴν ἐν Σανδρόβφ διαμονὴν τοῦ ἱπ. ἡμερομ. τρέχοντος καὶ ἀριθμ. 159 τῇ εἰσηγήσει τοῦ ἱπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, ἐπέγραψεν οὐκάζιον, δι' ὃ ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις καὶ λειτουργία τῆς ἀνωτάτου Μετοχικῆς Εταιρίας ὁ «Ερμής» μὲ ἔδραν τὴν πόλιν Βάρναν, ἐπικυρουμένου ἅμα καὶ τοῦ κ. ο. ν. ο. μ. οῦ αὐτῆς. Τὴν κανονικὴν καὶ ἀπόσκοπον λειτουργίαν τῆς Εταιρίας ταύτης γνωρίζοντες ἐκ πείρας, καὶ τὰς ὠφελείας αἷς δύναται αὕτη νὰ παρασχητῇ ἐμπορικῶν κόσμῳ ὡς ἐκ τῆς ἀπαρτιζούσης τὸ πλεῖστον τῶν μετόχων εὐγενοὺς καὶ ἀνεπτυγμένης νεολαίας ἐγκρίτως ἐκτιμήσαντες, συγχαίρομεν ἀνυποκρίτως αὐτῇ καὶ ἐπὶ τῇ ἐπισημῇ ἀναγνωρίσει εὐχόμενοι νὰ καταλάβῃ ἐν τῇ παρ' ἡμῖν κοινωνίᾳ ἐν συμποσίᾳ τῶν μελῶν ἐργαζομένη τὴν ἀνήκουσαν θέσιν.

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ ἐν τῇ ἐνταύθα νομαρχικῇ νοσοκομείῳ ἱατρός τοῦ ψυχολογικοῦ τμήματος καὶ φίλος ἡμῶν κ. Γ. Γιαννόπουλος, διωρίσθη νομαρχικὸς ἱατρός τοῦ νομοῦ Λάρμ.

Ἡ «Μπαλκάνσκα Ζορά» πληροφορεῖται ὅτι ἡ ἐκκύβευσις τοῦ λαχείου τῆς ἐκδόσεως ἀνεβλήθη διὰ τὴν 31 Οκτωβρίου. Αἰτία δὲ, λέγει, εἶναι ἡ μὴ

(15) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (15)

ΟΙ ΔΙΑΔΥΜΟΙ

(Πρωτότερον κοινωνικὸν διήγημα)

ὑπὸ

Γ. Ο. ΣΚΑΝΑΒΗ

(Συνέχεια).

Ε !

Ο Λουδοβίκος ἀποσπασθεὶς τῶν σιβαρῶν χειρῶν τοῦ Φοβεροῦ ἐτράπη τὴν ἐλικοειδῇ ὁδὸν τοῦ ἀνακτορικοῦ κήπου, ρίπτων ἔστιν ὅτε βλέμματα ὀπισθεν ὡσεὶ φοβούμενος τὴν ἐπανάληψιν τῆς ὁρμῆς τοῦ τρομεροῦ ἐχθροῦ του.

Ο Φοβερὸς ἐπὶ τινα λεπτὰ ἔμεινεν εἰς τὴν θέσιν τοῦ τύπτων διὰ τῆς παλάμης τὴν κεφαλὴν ὡσεὶ ἵνα συναθροίσῃ τὰς ιδέας του.

— Θεέ μου ! ἔλεγε καθ' ἑαυτόν, ὁποῖον σφάλμα διέπραξα ! . . . Τὸν ἀχρεῖον, νὰ ἦναι ἱερά γε ἀδελφὸς τοῦ ἀρχηγοῦ μας ; . . . Καὶ βέβαια, ἄλλως τε τοσαύτη ἡ ὁμοιότης ! Τὰ οἰκόσημά του ἦσαν ἀπαράλακτα πρὸς τὰ τοῦ μανδηλίου τοῦ κ. Ερνέστου, διὰ τοῦ ὁποῖου μοι περιέδεσε τὸ τραῦμα ἡ γενναία ἐκείνη ψυχὴ, καὶ ἐγὼ τὸν ἐπρόδωκα ! . . . Ἰδὲ ἐκεῖ ἀδελφός ; Ποῖον χάος μεταξὺ τοῦ χαρακτήρος ἀμφοτέρων . . . Ο Ερνέστος χθὲς ἀναγορευόμενος ἀρχηγὸς τοῦ λαοῦ ἔλεγε !

— Οὐχί ! πρὶν ἢ ὀρκισθῆτε ὅτι θὰ φεισθῆτε τῆς ζωῆς τοῦ Λουδοβίκου κόμητος τοῦ Κ^ο. Καὶ αὐτὸς προσφέρει

βαλάντιον πλήρες χρυσοῦ, διὰ νὰ πληρώσῃ τὴν ἀχαριστίαν ἐπειδὴ ἐπρόδωκα τὸν ἀδελφόν του, τὸν σωτήρα ! . . .

Καὶ λέγων ταῦτα ἔχυνε πικρὰ δάκρυα μετανοίας ὡς μικρὸν παιδίον. Ἐν τῷ μεταξύ ἡ γέρθη ἐξηγγιωμένος αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς του ἡνωρῶθησαν, οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐξηγγιώθησαν, ὕψωσας δὲ τοὺς γρόνθους ἐφάνησεν ; Λοιπὸν τὸν μισεῖ ! Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι σατανικοὶ εἶναι οἱ διαλογοί του ! Ἀλλὰ διατί ἄρα γε ; . . . Τί μὲ μέλλει τὸ διατί ! Βεβαίως οὐχὶ διὰ καλόν. Τοῦτο μὲ ἐνδιαφέρει, ὅρ-κίζομαι λοιπὸν, εὐγενῇ εὐπατρίδα, κόμη Λουδοβίκε, εἰς τὴν ἱερὰν σκιά τῶν προγόνων μου, ὅτι οἱ δύο σιβαροὶ βραχίονές μου, θὰ χρησιμεύσωσιν ὡς προμαχῶνες κατὰ τῶν βδελυρῶν σχεδίων σου ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ σου, δὲν

θὰ πέσῃ δὲ πρὶν ἢ πατήσης ἐπὶ τοῦ πτώματός μου ! . . .

Καὶ οὕτως ὁ μὲν Φοβερὸς καθίδρως καὶ μὲ φλεγόμενην τὴν κεφαλὴν, εἰσῆλθεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ὑπηρεσίας του, ὁ δὲ Λουδοβίκος μὲ τὸ μεϊδιάμα εἰς τὰ χεῖλη, ἀπῆλθεν εἰς συνάντησιν τοῦ Κόντε-Ασκανίου.

ΣΤ !

Καιρὸς ν' ἀναφέρωμεν καὶ τι περὶ τοῦ Δόγη τῆς Ενετίας, ὃν οὐδὲν ἀνεμί-ζαμεν ἐν τῇ διηγέσει μας μέχρι τοῦδε κυρίως διότι ὡς ἐκ τῆς φύσεως ἀδυναμίας τοῦ χαρακτήρος διετελεῖ νεκρὸς πα-στον τῶν δελήσεων τοῦ Κόντε-Ασκα-

κποιήσις μεγάλου αριθμού τῶν γραμμάτων, παροτρύνει δὲ πάντα δυνάμεον βούλγαρον νὰ συνδράμῃ ὑπὲρ τῆς σον ἔνεστι ταχυτέρας ἐκποιήσεως, καθσον τὸ γεγονός δὲν συνάδει τῇ ἐνικῇ τῶν βουλγάρων φιλοτιμίᾳ.

Η «Πλόβδιφ» πάντοτε μᾶς ἐκπλήσει με τὰς σπουδαιοφανεῖς ἐιδήσεις τῆς αἰΐδας ὅσον ἀφορᾷ τὴν σκανδαλώδη πόθεσιν τοῦ ἐν Φιλ/πόλει Ἑλληνικοῦ ροξενείου. Τὸ χθὲς ἀφικόμενον φύλλον τῆς μᾶς ἀγγέλλει παράδοξον καὶ ὑπὸ τὴν εἰδησιν καθ' ἣν δῆθεν ἡ βουλγαρική κυβέρνησις διέταξε τὸν ἐν Φιλ/πουπόλει νομάρχην νὰ μὴν ἔχῃ οὐδεμίαν σχέσιν μετὰ τὸν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ Ἑλληνικὸν προξενεῖον ἕνεκεν τοῦ ἠθέντος ἐπεισοδίου. Σημειωτέον ὅτι ὑδεμία τῶν χθὲς ἐκ Φιλ/πουπόλεως ἡμερησίων ἀναγράφει παρομοίαν εἰδησιν, ἥτις ἐὰν ἐπαληθεύσῃ δυνατόν νὰ γεννήσῃ διπλωματικὸν ἐπεισόδιον.

Αἱ πλείους τῶν ρωσικῶν ἡμερησίων συντάσσονται τῇ Ἑλλάδι κατὰ τῆς Ρωμανίας. Ἐν Βερολίῳ κατακρίεται ἡ διαγωγή τῆς Ἑλλάδος. Τὰ γερμανικά φύλλα ὑπομνήσκουσι τὴν διήνην Σαρόγλου, ἐν ἣ ἡ Ἑλλὰς ἐσφτερίσθη δῆθεν περιουσίαν ἀνήκουσαν τῇ βουλγαρίᾳ ἐν ᾧ εἶναι πρόδηλον ὅτι ἡ ἡ λόγῳ περιουσία περιήλθεν εἰς χεῖρας τῶν νομίμων καὶ γνησίων κληρονομῶν. Ἐν Λονδίῳ ἡ ἡμερησίς «Κόμος» λέγει ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀπέδειξεν ἡ ῥωσίζει, ἐξυπηρετοῦσα μὲν διπλωματικὴν πολιτικὴν ἐν Ἑλλάδι ὁ Ἑσπῆνος Ταχυδρόμος» τῶν Μεδιολάνων ἡ ἄρθρῳ ἐπιγραφόμενῳ, «Ἡ Ἑλλὰς δεικνύει τοὺς ὁδόντας» καταλήγει εἰς τὸ ἔξης. Τὸ ἀγέρωχον ἦθος τῆς Ἑλλάδος ὅτε μὲν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, ὅτε ἰὲ πρὸς τὴν Ρουμανίαν γεννᾷ τινὰ ἀησυχίαν. Δὲν θὰ ὕψου τόσον τὴν φωνὴν ἐὰν δὲν ὑπεστηρίζετο ὑπὸ μεγάλης τινὸς δυνάμεως. Ἡ «Καρτέρια» ἰὲ ἀποφαίνεται ὅτι ἡ ἔρις διετηθεῖται ταχέως φιλικῶς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωμανίας. Ἐν Γαλλίᾳ δὲ αἱ πλείους τῶν ἡμερησίων λέγουσιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς καὶ τὸν νότον καὶ τὸ δίκαιον.

Τὴν προμεσημβρίαν τῆς προπαρασκευῆς Πέμπτης ἐξεδιέκασθη ἐνώπιον τοῦ ἐν Φιλ/πουπόλει ἐφετείου ἡ κατὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς συναδέλφου «Φιλ/πουπόλεως» κ. Δημ. Κουμαριανοῦ ἡγεθεῖσα ὑπὸ τῆς εἰσαγγελίας δίκῃ, ὡς παρὰ νόμῳ ἐκδίδοντος καθὼς ξένου ἡλικίου, τὴν ἡμερησίαν ταύτην. Τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ κ. Δ. Κουμαριανοῦ εἰ-

χεν εὐγενῶς προσφερόμενος, ἀναλάβει ἀπ' ἀρχῆς τῆς δίκῃς ὁ δικηγόρος καὶ συμπαθὴς ἀρχισυντάκτης τῆς «Βαλκάνσκα Ζορᾶς» κ. Νικόλαος Γενάδιεφ, διδάκτωρ τὰ νομικά. Ὁ σονήγορος ἀντέκρουσεν ἐν πρὸς ἐν πάντα τὰ σημεῖα τῆς κατηγορίας. ἐπιδείξας πειστικότητα, νομικὴν εὐρυμάθειαν καὶ λόγου κάλγος καὶ σθεναρότητα. Τὸ δικαστήριον μετὰ δευτερολογίαν τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ σονήγορου ἀπεσύρθη εἰς συνδιάσκεψιν, μετ' ἣν ἐξέδοτο ἀπόφασιν, ἐπικυροῦσαν τὴν ὑπὸ τοῦ πρωτοεκδίδου ἐξενεχθεῖσαν κατὰδικαστικὴν ἀπόφασιν, ἀλλὰ μετ' αἰτήσεως ἡγεμονικῆς χάριτος.

Βεβαιούται ὅτι ἡ μειοδοσία διὰ τὴν ἀναδοχὴν τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος Πόργου ἀνεβλήθη εἰς τὸ προσεχὲς ἔαρ ὅπως δυνήθωσιν οἱ διάφοροι συναγωνισταὶ νὰ ἀρκετομασθῶσιν εἰς τὸν ἀγῶνα.

Ἰκανὰ παράπονα διαδιβάζονται ἡμῖν κατὰ τῆς βαρβαρῶς συμπεριφορᾶς ἐναντι τῶν μαθητῶν, τινὸς τῶν διδασκάλων τῆς Α' Ἀστικῆς Σχολῆς. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀφορμὰς πλείστας ἔχοντες ἡδυνάμεθα νὰ ἐκταθῶμεν πλείοτερον, ἔχοντες ὅμως ὑπ' ὄψει τὰς καιρικὰς περιστάσεις περιοριζόμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπιστῶντες τὴν προσοχὴν τὴν σφ' τῆς διευθύνσεως τῆς ἐν λόγῳ σχολῆς τῆς καὶ μόνῃς ὑπευθύνου διὰ τὴν ἐν τῇ σχολῇ συμπεριφορὰν τῶν ὑπ' αὐτὴν διδασκάλων, ὡς καὶ τῆς σεβαστῆς Εφορείας.

Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἀθηνῶν ἡ Ἑλλ. Βουλὴ συγκαλεῖται εἰς τακτικὴν σύνοδον τὴν 22αν ἀρξαμένου μηνός.

Νέα συμπλοκὴ ἐγένετο ἐν Κρήτῃ ἕνεκεν φόνου Μωαμεθανοῦ ἐξ οὗ οἱ Τούρκοι ἐπέλεσαν κατὰ τῶν χριστιανῶν καὶ ἐφόνευσαν 4. ἕνεκεν τούτου μέγας ἀναδρασμός ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῶν χριστιανῶν ἀπειλῶν νὰ λάβῃ σπουδαίας διαστάσεις.

Ἰδιῶται μικρέμποροι πολλὰ τὰ καλὰ λέγουσιν ἡμῖν περὶ τῆς ἀδελφότητος «Ομονοίας» τόσῳ περὶ τῆς κανονικῆς καὶ τακτικῆς αὐτῆς λειτουργίας καὶ τῶν εἰκοσιῶν ὡς παρέχει τοῖς μικρέμποροις ὅσα καὶ περὶ τῶν ἀποτελούντων τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς ἐν λόγῳ ἀδελφότητος φρονίμων νεανίων. Ἐχοῦτες ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ «Ομόνοια» εἶναι ἡ πρεσβυγενὴς ἀδελφὴ πασῶν τῶν ἐν τῇ πόλει μας ἐταϊριῶν δὲν δυνάμεθα ἡ νὰ συγχαρῶμεν τοῖς ἀποτελοῦσι τὸ Δ. Συμβούλιον αὐτῆς, εὐχόμενοι ἵνα καὶ

ἐν τῇ μέλλοντι ἐργασθῶσιν ἐπαξίως τοῦ τίτλου ὃν φέρει ἡ Ἑταιρία.

Εὐχαρίστας πληροφοροῦμεθα ὅτι τῇ συμπλέξει φίλων ἡμῶν καὶ συμπολίτῃ κ. Κ. Κ. Τρανῶ νεαρῷ θεαράποντι τοῦ Ἀσκληπιοῦ εὐρείαν δὲ ἐπισχουμένην ἐν τῇ μέλλοντι τὴν στασιοδρομίαν ἐχωρηγήσῃ μετ' ἐπαίνων ἡ ἄδεια τοῦ ἐξασκεῖν τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ. Τὸν συμπαθὲς Ἀσκληπιάδην μέλλοντα νὰ ἐγκατασταθῇ ὀριστικῶς ἐνταῦθα, ἰδίᾳ δὲ ἐπιδίδοντι ἐν τοῖς χειρουργικαῖς καὶ τῇ μαιευτικῇ συνιστῶμεν τῇ σεβαστῇ τῆς πόλεως ἡμῶν κοινῇ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀνεχώρησεν διὰ τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ θέσιν αὐτοῦ ὁ συμπαθὴς λειτουργὸς τῆς Θεμίδος κ. Ι. Π. Αλεξανδρόπουλος ἐκτακτὸς ὑπάλληλος παρὰ τῇ ῥωσικῇ πρεσβείᾳ ἐν Βουκουρεστίῳ. Τὸν κ. Αλεξανδρόπουλον συμπαθῶς δεκτὸν γενόμενον ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ γραματέως τῆς ἐνταῦθα προξενικῆς ἀρχῆς εὐρομέν κατὰ πάντα ἀντάξιον τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ ὡς ἐκ τῶν περικοσμοῦντων αὐτὸν σπανίων προσόντων νοημοσύνης καὶ διοικητικῆς ἱκανότητος ὡς τινων πεποίθωμεν ὅτι λίαν ταχέως θέλει κάμει χρεῖαν ἡ Ἑλλ. κυβέρνησις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Βαλκανικὸν Πρακτορεῖον)

—ο—

Βιέννη. — Τρίτον κρούσμα-τα ἀσιατικῆς χολέρας δεδωκέν ἐπιστήμως σήμερον οὐδὲν νέον κρούσμα. Ἡ ἀστυνομία διὰ τὸν κίνδυνον τῆς χολέρας ἀπηγόρευσε πολυπληθεῖς συναθροίσεις. Ἡ Extrablatt μαρτυρεῖ ὅτι ὁ ἀρχιδούξ Φραγκίσκος—Φερδινάνδος διαρρίσθη στρατηγός, θὰ ἀναλάβῃ ὅμως τὴν ἀρχηγίαν τοῦ συντάγματος μόνον μετὰ ταξείδιον ἀπὸ τὸν κόσμον.

Βουδα-Πέστη. — Ἡ ἐπὶ τῶν συγκοινωνιῶν ἐπιτροπὴ τῆς βουλῆς παρεδέχθη τὴν πρότασιν περὶ ἐκβαθύνσεως τοῦ στενοῦ τῶν Σιδηρῶν Πυλῶν μετὰ ἐξόδων 1)2 ἐκατομμυρίου.

Ὁ ὑπουργὸς τοῦ ἐμπορίου ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἐκβάθυνσις δὲν θὰ προεκτανθῇ πέραν τοῦ Orsona καὶ Railway καὶ αἱ ἐργασίαι θὰ ἀπερατωθῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1895.

Ἀθήναι. — Οἱ πρέσβεις Ἑλλάδος, Γερμανίας, Ἀγγλίας, Ἰσπανίας, ἐγένοντο δεκτοὶ εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν καὶ παρούσας τὰς ἐπιστολάς τῶν βασιλέων τῶν.

Ὁ διάδοχος τῆς Δανίας ἀφίχθαις ἐγένετο δεκτός.

Πετρούπολις, 16. — Ἡ ἀπάντησις τῆς Βουλῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν διακρίνωσιν περὶ Σταμπολῶν ἐφθάσε τὴν Δευτέραν. Ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις ἀπῆγγισεν τὴν Τρίτην διακηρύττουσα ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἐξωμαλύνθη.

Ἀθήναι. — Τὴν πρωτὴν ἐπὶ τοῖς ἀργυροῖς γάμοις οἱ ἱερεῖς ὑπερσεῖας ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Ἐκκλησιῶν ἐφάλλον δοξολογίαν ἐν τῇ μητροπόλει παρόντων τοῦ μητροπολίτου, βασιλικῆς οἰκογενείας τῶν ἐπισήμων ξένων, καὶ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος. Ἀκολούθως τὸ βασιλικὸν ζεῦγος ἐδέχθη ἐν τοῖς ἀνακτόροις τὰ συγχαρητήρια.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

“ΟΔΗΣΣΟΥ”

Ἡ Σύναξις τῆς «Ὀδησσοῦ» προκαιμένου νὰ ἐκδώσῃ ἐπὶ τῇ νέῳ ἔτει 1893 ἡμερολόγιον τὸ πρῶτον ἡδὴ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της, παρακαλεῖ πάντας τοὺς φίλους αὐτῆς ὅπως προσφέρωσι τὸ ἐπ' αὐτοῖς εἰς τὴν σύναξιν αὐτοῦ.

Τὸ ἐν λόγῳ ἔργον ὁ ἀποτελεσθῇ ἐξ ἐπτά περίπου τυπογραφικῶν φύλλων ἡ δὲ ὅλη αὐτοῦ θὰ διακριθῇ εἰς ἐπιστημονικὴν, τὸ πλείστον ἐκ τῶν σελίδων τοῦ καθ' ἡμέραν κοινωνικοῦ βίου, μυθιστορικὴν γελοιογραφικὴν καὶ τὰ παρόμοια.

Αἱ σελίδες τοῦ ἡμερολογίου θὰ ὦσιν ἀνοικταὶ παντὶ φιλομούσῳ βουλομένῳ συνδραμεῖν τὸ ἐν λόγῳ ἔργον, τὸ πλεονάζον δὲ τυχόν τῆς ὅλης δημοσιευθῆσεται κατὰ περιόδους ἐν ταῖς στήλαις τῆς «Ὀδησσοῦ».

Ἐκ τοῦ Γραφείου

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΒΑΓΟΝΙΩΝ

	Βαγ.	Λιβ.	Φρ. Χρ.
Ράξγρατ	1	55 ³ / ₄	8 20
»	1	56 ¹ / ₂	8 50
»	1	56 ¹ / ₄	8 40
»	1	57—	8 75
»	1	56 ¹ / ₄	8 40
»	2	56 ¹ / ₄	8 35
»	2	55 ³ / ₄	8 20
»	1	55 ³ / ₄	8 20
Ισικλάρ	4	55 ³ / ₄	8 20
»	1	55 ³ / ₄	8 25
Σάιταντζικ	2	54 ¹ / ₄	7 70
»	1	55—	7 90
»	1	56 ¹ / ₄	8 40

Βάρνα τῇ 17 8)βρίου 1892.

αἱ ὑποκύπτων εἰς τὰς ὁρέξεις τοῦ Γοιοῦτος διεφθαρμένους χαρακτηρᾶς ἀναφέρει ἡ ἱστορία κατὰ τὸν μεσαίωνα οὐχὶ μόνον δουκῶν, ἀλλὰ καὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων ἐτι, πολλοὺς δὲ αὐτῶν δύναται τις νὰ ἀπαντήσῃ καὶ ἐν τῇ συγχρόνῳ ἐποχῇ τῶν ἐν εὐρώπῃ δυνατειῶν.

Ὁ δόγης Βισκόντης ἦν ἀνὴρ τριακοντούτης περίπου, κατὰ τὴν ἐποχὴν εἰς ἣν εὐρίσκειτο. Ἐκ μητρὸς ἔτυχεν αὐστηράς καὶ ἐπιμελημένης ἀνατροφῆς ἀλλ' ἦν φύσει πνεύματος περιωρισμένου ἀναφανέντος ἐν τῇ διαδοχῇ τοῦ εἰς τὸν δουκικὸν θρόνον. Φύσει δὲ δύσμορφος καὶ πῶς καχεκτικός ἡρέσκετο λίαν εἰς τὰ ἀσκητικά θεάματα τὰ μεθυστικά ποτὰ καὶ τὰ κνηγέσια, καὶ διὰ τοῦτο ἔτρεφε πληθύνοντες κληρικῶν κληρῶν, μεθ' ὧν διήρχετο τὴν ἡμέραν ἐν τῷ θαλάμῳ του,

Ὁ Κόντε-Ασκάνιος ἐπαφελούμενος τούτου τοῦ Βισκόντε, ἐκολάκευεν αὐτὸν μέχρι χαμερπεσίας, τοῦτο δὲ ἦτο τὸ μόνον ὅπερ εὐχαριστεῖ τοὺς αἰσχροὺς καὶ στενοκεφάλους βλάκας, κατέχοντας μάλιστα ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας ἀνωτάτας.

Εἶδομεν τὴν συμπεριφορὰν τοῦ Δόγη κατὰ τὴν συνάντησιν τῶν ἀδελφῶν Λουδοβίκου καὶ Ερνέστου. Πῶς ἠντήμειπε τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ Ερνέστου καὶ πῶς τὴν χαμερπὴν κολακείαν τοῦ Λουδοβίκου.

Ὅτε ἐπανήλθον εἰς τὰ ἀνάκτορα ἀπὸ τοῦ τρομεροῦ ἐκείνου συμβάντος, ὁ Δόγης προσεκάλεσε τὸν Λουδοβίκον καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ἂν ἤξιζε καθήμενος ἐπὶ τοῦ δουκικοῦ θρόνου. Ὁ δὲ Λουδοβίκος ἄνευ συστολῆς ἀπήντησε:

— Στοιχηματίζω, εὐγενέστατε, ὅτι ἡ φύσις δὲν ἦτο δυνατόν νὰ φαντασθῇ

καταλληλότεραν πλάσιν διὰ τὰ ἐξαρτάσῃ τὸν ἡγεμονικὸν θρόνον τῆς Ἑνετίας. Οἱ Ἑνετοὶ μεγάλως πρέπει νὰ καυχῶνται διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοιοῦτου ἀρχηγού!

Ἦτο ἡ πρώτη ἐξοικείωσις τοῦ Λουδοβίκου πρὸς τὴν αὐλοκολλαίαν, ἐξ ἧς ἠρρυθρίσεν αὐτὸς.

— Μὰ τοὺς εὐγενεῖς μου προγόνους, ἐφώνησεν ὁ Δόγης, πρὸς τὴν ἀκολουθίαν του, ὁ νέος μου ὑπάσπιστής μοι φαίνεται τόσῳ εὐφυῆς, ὥστε ἂν ὁ Ασκάνιος δὲν προλάβῃ νὰ τὸν στείλῃ εἰς τὸν Ἀδην, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν αὐτὸς θὰ στείλῃ ἐκεῖνον εἰς τὸν Βεελζεβοῦλ! Χά! Χά! Χά!

Ὁ Λουδοβίκος ἐμεῖδισε μεθ' ὑποκρίσεως, λέγουσι δὲ ὅτι τοῦτο ἐναντι ἀρχόντος κολακευομένου, εἶναι ἡ εὐφρεστέρα τῶν ἀπαντήσεων,

Ὁ Κόντε-Ασκάνιος ἀκούσας τῶν τελευταίων λόγων τοῦ Δόγη, δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ συγκρατήσῃ τὴν ταραχὴν τοῦ ἀναλογισθεῖς μάλιστα, ὅτι αὐτὸς μὲν ἔφερε τίτλον ἐπίπλαστον, ἐνφ' ὃ Λουδοβίκος οἰκογενειακὸν τίτλον κόμητος. Δὲν ἦτο λοιπὸν διόλου δύσκολον ἡμέραν τινὰ νὰ καθέξῃ τὸν δουκικὸν τῆς Ἑνετίας θρόνον, τοῦ Βισκόντε ὄντος ἀκλήρου, τῆς οἰκογενείας δὲ τοῦ Λουδοβίκου ἐχούσης τὴν σειράν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Βισκόντε, ὡς τῆς ἀρχαιοτέρας καὶ πρώτης κατὰ τὴν εὐγένειαν. Τοῦτο ἀντέβαινε εἰς τὰ μαρὰ σχέδια τοῦ Βισκόντε διὸ καὶ ἐζήτει ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὴν ἐξολόθρευσιν του.

(ἀκολουθεῖ)

ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

„ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ“

(ΠΑΡΩΔΙΑ)

ΕΝ ΒΑΡΝΗ

ΟΔΟΣ „ΣΟΛΟΥΝΣΚΑ“ ΜΗΛΟΥΚ-ΠΑΖΑΡ, ΑΡΙΘ. 461

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ

ὑπὸ

Ν. Χ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥ Φ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ — ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ — ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ.

Διάφορα Εὐρωπαϊκὰ ποτὰ
καὶ γνήσιοι παλαιοὶ
καὶ
νέοι οἶνοι

Εὐρωπαϊκὸς τυρὸς.—Ολα τὰ
εἶδη τῶν διὰ τῶν χοιρείων
κρεάτων παρασκευαζομένων
ἐδεσμάτων.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΜΕΤΕΚΟΜΙΣΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΟΔΟΝ

ΠΡΕΣΛΑΒΣΚΑ

ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΑΧΜΕΤ ΕΦΕΝΤΗ

(HOTEL COMMERCIAL)

ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΙ ΝΕ-
ΩΤΑΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΕΝ
ΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙ ΜΗ ΕΠΙΔΕΧΟΜΕΝΗ ΣΥΝΑ-
ΓΩΝΙΣΜΟΥ—ΜΕΓΕΘΗ ΑΠΟ ΒΙΖΙΤ ΜΕΧΡΙ ΦΥΣΙΚΟΥ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 16 Οκτωβρίου 1892.

Επικαταλλαγή (αγοή)	Πωλήσεις, ἀργ. με χρυσόν	Αγορά	ἀγορά εις χρυσόν		πωλήσεις εις χρυσόν		Συναλλάγματα εις χρυσόν
			λέβα	έκ.	λέβα	έκ.	
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	100 ..	248	80	251	60	250	20
» φράγκ. χρυσά	100 ..	—	—	100	75	—	—
Αυστρίας χαρτ. φιαρ.	100 ..	209	65	211	18	209	98
» φράγκ. χρυσά	100 ..	99	60	100	25	—	—
Γερμανίας μάρκ.	100 ..	123	—	124	50	123	90
» φρ. χρυσά	100 ..	—	—	100	35	—	—
Γαλλίας Βελγίου	φράγκα χρυσά	100 ..	99	70	100	25	100
Ιταλίας							
Ελβετ.							
Αγγλίας λίρα στερλ.	1 ..	25	15	25	21	25	18
» φράγκ. χρυσά	100 ..	—	—	100	40	—	—
Τουρκίας λίρα τούρκ.	1 ..	22	70	22	90	—	—
» φράγκ. χρυσά	100 ..	—	—	100	25	—	—
Σερβίας	φράγκα χρυσά	100 ..	—	—	100	25	—
Ρουμανίας							
Τραπεζ. Αγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας	99	—	—	100	—	—	—
Εκαστόφραγκον ἐν Βιέννῃ π.	9.52%						

Ο ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἀνω ἐπικαταλάς εἶναι 0.50 ἑκατοστὰ. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον. Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἡγεμονίας 1/10 % ἑλάχιστος ὅρος 0.25 ἐκ.

Διευτὲς Τυπογραφείον Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ε. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ & Ι. ΚΟΚΚΙΝΟΥ

ΕΝ ΠΥΡΓΩ

Ὁ δὸς „Φερδινάνδοβα“.

(20—36)

(20—36)

Τὸ φωτογραφεῖον τοῦτο πλουτισθὲν διὰ μηχανῆς τελευταίου συστήματος, ἐπίπλων καὶ καλλίστου ὕλικου διακρίνεται ἐπὶ εὐθηνίᾳ, ἀκριβείᾳ καὶ ἀνεπιτηδεύτῳ φωτογραφίᾳ.

Μεγέθη ἀπὸ Βίζιτ μέχρι φυσικοῦ

ΙΧΝΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΦΥΣΙΚΟΝ ΜΕΓΕΘΟΣ

ΝΑΤΣΙΟΝΑΛΑ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ σεβαστοῦ κοινοῦ ὅτι, ἐπειδὴ ὁ κ. Ἰβάν Καρλόβσκις ἐπαύσεν ὡν τοῦ λοιποῦ πράκτωρ τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν διαρίσαμεν αὐτὸν τὸν κ. Νεσίμ Μπ. Μπαρούχ, ὅστις θὰ ἐκδίδῃ ἀσφαλιστικὰ συναλλάγματα καὶ θὰ εἰσπράττῃ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις.

ΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠ' ΕΝΟΙΚΙΟΝ ΚΑΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἡ τέως εἰς τὸν κ. Ι. Καρλόβσκι ἀνήκουσα οἰκία, συγκεκλιμένη: ἐν μὲν τῇ κάτω ὀροφῇ ἐκτρίων δωματίων, 1 μαγειρίου, 1 πλυντηρίου καὶ ἐνός οἰκήματος μετὰ ἀποθήκης, ἥτις δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γραφεῖον.—Ἐν δὲ τῇ ἄνω—ἐξ 6 δωματίων. Κεῖται ἐν Βάρνῃ, ὁδὸς «Μπάλα», ἀριθ. 106 ἐπὶ ὠραιότητι τοποθεσίας παρὰ τὴν παραλίαν.

Περὶ πληροφοριῶν ἀποταθήτωσαν οἱ ἀγορασταὶ πρὸς τὸν κ. Νεσίμ Μπ. Μπαρούχ, πράκτορα τῆς «Νάτσιονάλας» ἐν Βάρνῃ, τοὺς κ. κ. Πανιτέρσκι καὶ Ράγκωφ, δικηγόρους ἐν Βάρνῃ, τὴν Γενικὴν Ἀντιπροσωπείαν τῆς «Νάτσιονάλας» ἐν Σοφίᾳ καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας «Νάτσιονάλα» ἐν Βουκουρεστίῳ.

NATIONALA

Société général d'assurance à Bucarest.

Nous portons à la connaissance de l'honorable public que, M-r J. Karlofsky ayant cessé fonctionner comme agent de notre société à Varna, nous l'avons remplacé par M-r Nicime B. Barouch qui sera chargé d'émettre les polices d'assurance et recevoir les encaissements.

La Direction Générale.

A vendre et à louer :

La maison qui appartenait à M-r J. Carlofsky, laquelle contient dans le rez de chaussée trois chambres, une cuisine, une blanchisserie et un local avec un magasin, qui pourrait servir de bureau; le premier étage contient six chambres. La susdite maison est située à Varna, rue «Bela» No- 106 sur le plus bel emplacement des côtes de mer.

Adressez pour les informations à M-r Nicime B. Barouch, agent de la «Nationala» à Varna. Monssieurs Panidjersky et Rancoff avocats à Varna, à l'Administration Générale de la «Nationala» à Sophia et à la Direction Générale de la Société d'assurance «Nationala» à Bucarest.

(10—24)

ΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΤΟΙΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΙΣ ΟΤΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΧΑΡΤΗΣ ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΤΥΛΙΕΙΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΩΝ ΜΕ ΤΟ ΚΟΙΛΟΝ